

Enskild motion

Motion till riksdagen: 2014/15:1329

av Margareta B Kjellin (M)

Avskaffande av tv-licensen

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen ska se över möjligheten att avskaffa tv-licensen och ersätta den med en skatt.

Motivering

Tv-licensen är sett utifrån dagens pluralistiska medielandskap en hopplöst otidsenlig företeelse. De förutsättningar som gällde 1956 när licensen infördes har förändrats och bytt skepnad många gånger om. Det vi i dag tar som självklart i form av olika typer av tekniklösningar existerade inte ens i tankevärlden 1956. Med detta som utgångspunkt är det självklart så att en lagstiftning som i grunden bygger på legitimitet hos den breda allmänheten måste uppdateras och vara i takt med tiden.

Den teknikutveckling som inträffat bara under det senaste decenniet har på många sätt varit omvälvande. Internet har radikalt förändrat våra medievanor. Mobiltelefonen är idag en viktig uppkopplingsenhet där man kan ta del av tv, radio och internet i ett enda redskap. Idag är det lika självklart att se sin favoritkanal på sin dator eller Ipad som på tv. Den traditionella tv-apparaten är på väg att substitueras med en internetmottagare där alla enkelt och snabbt kan ta del av hela världens tv-utbud. Det är en utveckling som slagit igenom med full kraft och det spridda användandet innebär i praktiken att tv-licensen har spelat ut sin roll.

Ett argument mot tv-licensen är syftet för dess tillkomst, public service-kanalerna. Svensk public service producerar varje år mängder av program och nyheter som ska vara obundna från politiska och ekonomiska intressen. Det grundläggande syftet bakom public service-kanalerna är att alla medborgare ska få tillgång till ett brett och

mångsidigt tv-utbud av hög kvalitet i alla genrer. Men även den som inte vill se dessa så kallade public service-kanaler tvingas betala en avgift. Endast Sveriges Television och Sveriges Radio får ta del av intäkterna från tv-avgiften. Inga andra medieföretag får ta del av de ”skattepengar” som kommer in. Även här ser vi alltså hur systemet med tv-licens slår fel.

Det är dessutom ett dyrt system där kostnaderna för att driva runt verksamheten med dess inbyggda svårigheter som att hitta och spåra upp de som har tv och de som inte har det får anses vara ineffektiva. När det gäller de som saknar tv men ändå tillskansar sig det breda utbudet gjordes ett försök att fånga in denna kategori av konsumenter. Det fanns, menade ansvarig myndighet, skäl att anta att det vore rimligt att även den med exempelvis dator och läsplatta betalade tv-licens.

Det hela slutade med att Högsta förvaltningsdomstolen i en dom från den 13 juni 2014 slog fast att en dator med internetuppkoppling inte är en avgiftspliktig tv-mottagare och att de hushåll och företag som betalat radio- och tv-avgift och som endast innehaft dator/surfplatta/mobiltelefon får betalda avgifter tillbaka. Det är ett i allra högsta grad rimligt utfall och belyser samtidigt de smått märkliga gränsdragningslinjer som kan uppstå när en otidsenlig lag möter det nya teknikorierade internetsamhället och dess mångfacetterade konsumtionsmönster.

Om de statliga public service-kanalerna ska finnas kvar i den nya tekniska och digitala miljön och deras legitimitet bibehållas behöver regeringen se över möjligheten att modernisera det system som är förknippat med att medborgare bidrar till ett skattefinansierat public service. En skatt likt den modell som Public service-utredningen kom fram till 2012 vore sett i ljuset av detta att förorda.

Margareta B Kjellin (M)